



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Tomáše Kocourka v právní věci žalobkyně: **Vinařství Ludwig s.r.o.**, IČ 26123126, se sídlem Palackého 956, Roztoky, zast. Mgr. Františkem Korbelem, Ph.D., advokátem, se sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1, proti žalovanému: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce, inspektorát v Brně**, se sídlem Běhounská 112/10, Brno, o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 17. 12. 2019, č. j. SZPI/BF798-40/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2021, č. j. 30 A 24/2020-618,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Dne 12. 8. 2019 provedl žalovaný v provozovně žalobkyně kontrolu, při které odebral vzorky žalobkyní vyráběného a prodávaného vína s označením Ryzlink rýnský, jakostní víno s přívlastkem, pozdní sběr, oblast Morava, podoblast Mikulovská, ročník 2017, číslo šarže 27417, a to lahvové i nebalené verze tohoto vína. Následně žalovaný získané vzorky vína podrobil v laboratoři rozboru, na základě kterého zjistil, jaké hodnoty izotopových poměrů stabilních izotopů vodíku, kyslíku a uhlíku odebrané víno obsahuje. Poté zjištěné izotopové hodnoty porovnal s hodnotami vzorků z tuzemských vinných hroznů, jež byly odebrány za rok 2017 pro databanku analytických hodnot vinařských výrobků (dále jen „evropská databanka“), a s hodnotami vybraných vzorků z tuzemských vinných hroznů odebraných pro svou interní databázi. Na základě tohoto procesu bylo víno odebrané u žalobkyně vyhodnoceno jako nevyhovující z hlediska deklarovaného geografického původu. Konkrétně na základě naměření nestandardně vysokých hodnot izotopových poměrů stabilních izotopů oproti porovnávaným vzorkům žalovaný dospěl k závěru, že

testované víno nebylo vyrobeno z hroznů pěstovaných ve vinařské oblasti Morava, resp. v České republice, nýbrž ty musely být vypěstovány v podstatně teplejší a sušší oblasti. Bylo tedy zjištěno, že žalobkyně svým jednáním porušila § 19 odst. 4 písm. a) zákona č. 321/2004 Sb., o vinohradnictví a vinařství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVV“), přičemž došlo i k porušení čl. 113 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 a čl. 7 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011. Žalovaný proto opatřením ze dne 10. 12. 2019, č. P107-71465/19/D, žalobkyni uložil, aby u svých odběratelů prověřila, zda se předmětné víno nachází v tržní síti a v případě že ano, zajistila jeho stažení nebo přeznačení.

[2] Proti uvedenému opatření podala žalobkyně odvolání, které ředitel žalovaného rozhodnutím ze dne 17. 12. 2019, č. j. SZPI/BF798-40/2019, zamítl a napadené opatření potvrdil. Odvolací orgán shodně jako žalovaný shledal, že v případě žalobkyně došlo k porušení § 19 odst. 4 písm. a) ZVV a práva Evropské unie.

[3] Žalobu proti rozhodnutí o odvolání Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 25. 11. 2021, č. j. 30 A 24/2020-618, zamítl jako nedůvodnou.

[4] Krajský soud při posuzování věci předně vyjasnil, že spor mezi účastníky je především skutkového rázu. Žalobkyně totiž nijak nezpochybňovala, že pokud by hrozny pro výrobu testovaného vína skutečně nepocházely z deklarované oblasti, bylo by na místě vydat dotčené opatření. Tato zásadní skutečnost však podle žalobkyně prokázána nebyla. Žalobkyně přitom nerozporovala laboratorní naměření hodnot těžkých izotopů ve vzorcích odebraného vína, které byly nestandardně vyšší než rozptyl, jež stanovily srovnávací vzorky, nýbrž rozporovala jejich odbornou interpretaci. Tvrdila, že databáze autentických vín (evropská databanka a interní databáze žalovaného), které žalovaný pro srovnání a vyhodnocení naměřených hodnot použil, jsou nereprezentativní, jelikož neobsahují vzorky z hroznů vypěstovaných na vinicích zavlažovaných vodou z řeky Dyje, která je bohatá na těžké izotopy. Právě z takových vinic patřících Zemědělskému družstvu Sedlec u Mikulova (dále jen „ZD Sedlec“) podle žalobkyně pocházely hrozny (sklizené na přelomu září a října 2017), jež použila pro výrobu odebraného vína, přičemž bylo i žalovaným potvrzeno, že testované vzorky nebyly při ověřování původu porovnávány s žádným vzorkem získaným z hroznů vypěstovaných v roce 2017 na jakékoliv zavlažované vinici.

[5] Krajský soud nepřisvědčil žalobní námitce, že použité databáze autentických vín jsou nevypovídající a že nelze na základě porovnání odebraných vzorků vína s nimi dovodit, že hrozny pro výrobu tohoto vína nepocházejí z deklarované oblasti. Krajský soud totiž neshledal vadným, že testované víno nebylo porovnáváno vůbec s žádnými vzorky z hroznů vypěstovaných na zavlažovaných vinicích, jelikož v řízení bylo žalovaným dostatečně prokázáno, že tato skutečnost nijak neubírá na přesvědčivosti provedenému ověření deklarovaného původu odebraného vína. Krajský soud zároveň uvedl, že vzorky pocházející z interní databáze žalovaného, se kterými bylo porovnáváno odebrané víno pro ověření původních výsledků (zjištěných při porovnávání se vzorky pro evropskou databanku), byly žalovaným vybrány s ohledem na relevantní parametr, tj. dobu sklizně, u které žalovaný přesvědčivě vysvětlil, proč je pro správnost ověření původu významná.

pokračování

[6] Krajský soud přijal vysvětlení žalovaného, že příjem vody (srážkové i závlahové např. z řeky) vede vždy ke snížení množství těžkých izotopů vodíku a kyslíku v hroznech. Závlahová voda přitom snižuje množství izotopů v hroznech více než voda ze srážek. Žalovaný proto odebírá do své databáze hrozny ze zavlažovaných vinic jen v suchých letech, kdy zavlažování podstatně ovlivňuje izotopové složení hroznů tak, že je ještě nižší, než tomu bývá při srážkově průměrných letech. Při dostatku srážek žalovaný odebírá hrozny ze zavlažovaných vinic jen minimálně, jelikož se v této době závlaha méně využívá, a má proto na izotopové složení hroznů minimální vliv. Proto v roce 2017, který byl srážkově průměrný, do své interní databáze (čítající cca 50 vzorků) odebral pouze dva vzorky vín ze zavlažovaných vinic (Horní Dunajovice a Vrbovec), přičemž je jako srovnávací vzorky při ověřování původu vína odebraného u žalobkyně nevyužil. Učinil tak až dodatečně v reakci na žalobní argumentaci, avšak izotopové hodnoty těchto vzorků hodnotový rozptyl, se kterým bylo porovnáváno testované víno, nijak nepřesáhly. Naopak vzorek pocházející ze zavlažované vinice v Horních Dunajovicích měl nižší hodnotu izotopu kyslíku, než stanovil daný rozptyl.

[7] Dále také krajský soud v reakci na námitky žalobkyně uvedl, že z předložených důkazních prostředků, resp. ze současného stavu vědeckého poznání vyplývá, že na hodnotu izotopů v hroznech má rozhodující vliv voda přijímaná maximálně v posledních třiceti dnech před sklizní. V období srážek přitom rozhodující množství vody vstupuje do hroznů přímo přes slupku a stopku. V případě žalobkyně lze tak vliv závlahy na izotopové složení hroznů (sklizených na přelomu září a října) zanedbat, neboť vydatné srážky v měsíci září 2017 jej musely zcela přepsat a sjednotit izotopový obraz hroznů ze zavlažovaných i nezavlažovaných vinic.

[8] Krajský soud vyzdvihl, že uvedené poznatky nechal žalovaný ověřit i na úředně odebraných vzorcích, jež byly získány z hroznů vypěstovaných v letech 2012, 2013, 2014 a 2015 na totožných zavlažovaných vinicích ZD Sedlec, na kterých měly být vypěstovány hrozny pro výrobu vína odebraného u žalobkyně. I v těchto případech vzorky při předmětném procesu ověřování vyhověly a vyhovělo mu i víno pocházející z týchž vinic z roku 2017, které žalovaný obstaral z tržní sítě.

[9] S ohledem na uvedené proto krajský soud dospěl k závěru, že ani zavlažování vodou z řeky Dyje nemohlo zapříčinit naměření tak vysokých hodnot těžkých izotopů ve vzorcích testovaného vína. Krajský soud tedy odmítl tvrzení žalobkyně o izotopové výjimečnosti vín z vinic ZD Sedlec zavlažovaných vodou z řeky Dyje a označil toto tvrzení za nepodloženou domněnku. Nezabýval se proto dále polemikou, zda srážková voda v roce 2017 obsahovala více těžkých izotopů než voda z řeky Dyje, neboť to nemělo na určení geografického původu vína žádný význam. Zároveň potvrdil, že teze a postupy žalovaného jsou správné a databáze autentických vín, které žalovaný pro ověření deklarovaného původu vína z roku 2017 využívá, jsou dostatečně vypovídající. Nelze požadovat, aby žalovaný disponoval vzorky z hroznů pěstovaných na úplně všech vinicích a sklizených ve všech dnech. Tomuto ideálu se lze pouze přiblížit zajištěním statisticky dostatečného počtu reprezentativních vzorků, což žalovaný činí.

[10] Krajský soud neopomněl v rozsudku vypořádat také námitku žalobkyně, že podle výsledků laboratorní analýzy provedené společností EUROFINS CZ, s.r.o. (v současnosti Eurofins Food & Feed Testing Czech Republic s.r.o.) vykazaly odebrané vzorky vína hodnotu izotopu stroncia ve výši, která odpovídá oblasti deklarovaného původu, tj. vinařské oblasti Morava. Ani této námitce však krajský soud nepřisvědčil, protože žalovaný v řízení přesvědčivě vysvětlil, proč naměřená hodnota izotopu stroncia není pro moravskou vinařskou oblast nikterak specifická, a není tudíž na základě ní možné určit geografický původ testovaného vína.

[11] Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku, že zahraniční původ testovaného vína nebyl odhalen senzorickou zkouškou zatřídovací komise. Při senzorické zkoušce je totiž vzorek vína hodnocen na základě lidských smyslů a zkušeností členů komise, kteří se mohou mýlit. Nejedná se tak o spolehlivější způsob ověření původu vína, než je přístrojové měření a porovnání provedené žalovaným. Namítaná skutečnost podle krajského soudu tedy nijak nesnižuje laboratorní zjištění žalovaného o původu odebraného vína.

[12] V souvislosti s neposkytnutím srovnávacích databází autentických vín z roku 2017 ze strany žalovaného na žádost o informace žalobkyni krajský soud uvedl, že toto nijak neztížilo procesní obranu žalobkyně. Žalovaný své srovnávací databáze nezpřístupnil s ohledem na hrozbu komerčního zneužití údajů a ohrožení jeho budoucí kontrolní činnosti, přičemž žalobkyně požadovala zpřístupnit předmětné databáze proto, aby ověřila, že testované víno nebylo při ověřování původu srovnáváno s žádným vzorkem pocházejícím ze zavlažovaných vinic. Tuto skutečnost žalovaný ve svých podáních potvrdil, a žalobkyně na ni proto mohla v řízení o žalobě reagovat a také tak učinila.

[13] Žalobkyně také upozornila na to, že v interní databázi žalovaného se nacházejí vzorky, které by rovněž neobstály při porovnání se vzorky, se kterými bylo porovnáváno u ní odebrané víno. Žalovaný však v řízení u krajského soudu vysvětlil, že se v tomto případě jedná o vzorky burčáků, které se vyrábí z hroznů sklizených na samém počátku období sklizně, a proto obsahují vyšší hodnoty těžkých izotopů kyslíku. Odebrané vzorky vína žalobkyně byly porovnávány s vybranými vzorky z interní databáze žalovaného, které byly získány z hroznů, jež byly odebrány zhruba ve stejné době, aby porovnání bylo vypovídající.

[14] Krajský soud se zabýval i námitkou žalobkyně, podle které žalovaný při získávání vzorků pro evropskou databanku systematicky nedodržoval pravidla stanovená nařízením Komise (ES) č. 555/2008 ze dne 27. 6. 2008 (dále jen „NK č. 555/2008“). Žalobkyně na podporu tohoto argumentu poukazovala na protokol žalovaného o odběru hroznů u ZD Sedlec ze dne 3. 10. 2018, č. P991-71343/18 (ve spise krajského soudu na č. l. 225). Ani s tímto tvrzením se však krajský soud neztotožnil, jelikož se v uvedeném případě nejednalo o odběr vzorku vinných hroznů pro evropskou databanku, ale pro interní databázi žalovaného, na což se příslušný evropský předpis nevztahuje. V případě evropské databanky pak žalovaný ani sám vzorky neobstarává, nýbrž tak činí prostřednictvím Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského.

II. Obsah kasační stížnosti a dalších podání účastníků

pokračování

[15] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále také „stěžovatelka“) blanketní kasační stížnost, kterou následně doplnila.

[16] Krajský soud podle stěžovatelky pochybil, když shledal databáze, se kterými byly srovnávány vzorky odebraného vína, reprezentativními. Podle stěžovatelky tyto databáze neobsahovaly takový soubor srovnávacích vzorků, aby ze statistického hlediska dostatečně pokryly vína typická pro konkrétní oblast a dobu sklizně. Pokud v databázích chybí vzorky z hroznů pěstovaných ve stejných nebo obdobných podmínkách a lokalitě jako testované víno, a kdy na základě výsledků rozborů nelze postavit zcela na jisto, že takové víno nepochází z vinic z vinařské oblasti Morava, jak se stalo v případě stěžovatelky, je třeba při takovýchto pochybnostech rozhodnout ve prospěch výrobce vína. Důkazní břemeno ohledně původu vína tíží žalovaného, a proto ten musí jednoznačně prokázat, že víno nepochází z deklarované oblasti. Zároveň by měl při tvrzení, že testované víno nepochází z deklarované oblasti, také se stejnou jistotou uvést, z jaké oblasti skutečně pochází. Toho žalovaný schopen nebyl.

[17] Stěžovatelka uvedla, že nikdy nedovezla ani nezpracovala zahraniční hrozny pro výrobu předmětné odrůdy vína. Tato rozhodná skutečnost nebyla žalovaným vůbec zohledněna, ačkoli si ji může ověřit ze své vlastní činnosti, když každý příjemce zahraničních hroznů musí jednat podle § 14a ZVV. Postup žalovaného následně nesprávně potvrdil i krajský soud, který navíc zamítl důkazní návrhy stěžovatelky v podobě faktur, výkupních lístků a svědeckých výpovědí. Stěžovatelce tak ani nebylo umožněno prokázat, že s hrozny pocházejícími ze zahraničí vůbec nemohla disponovat.

[18] Stěžovatelka trvá na tom, že odebrané víno pochází z deklarované oblasti, a to konkrétně ze specificky zavlažované vinice ZD Sedlec. V databázích žalovaného nebyly obsaženy potřebné vzorky, proto víno odebrané u stěžovatelky nebylo vyhodnoceno jako víno pocházející z vinařské oblasti Morava. Při vytváření interní databáze tuzemských vín žalovaný navíc ani nedodržel pravidla stanovená v NK č. 555/2008, jak vyžaduje jeho čl. 91 (kapitola III). Pro členské státy, resp. pro jejich správní orgány z něj vyplývá povinnost při sestavování interních databází odebírat vzorky v souladu s ustanoveními příslušné kapitoly. Čl. 88 odst. 1 NK č. 555/2008 (kapitola III) pak odkazuje při odebírání vzorků na dodržování pokynů stanovených v příloze XVI, kde je stanovena povinnost odebírat vzorky o hmotnosti alespoň 10 kg hroznů. Toto žalovaný nedodržel, když odebíral nižší než požadované množství hroznů, které je citlivější na vnější vlivy a může pak vykazovat zavádějící hodnoty. Daná skutečnost vylučuje využití takové databáze pro relevantní srovnávání. Mimo to žalovaný ani nezaznamenává údaje o povětrnostních podmínkách před sklizní, jak vyžaduje příloha č. XVIII. Krajský soud pak nesprávně v napadeném rozsudku dovodil, že se předmětný evropský předpis na interní databázi neuplatní.

[19] Krajský soud podle stěžovatelky taktéž nesprávně vypořádal námitku týkající se skutečnosti, že v interní databázi žalovaného se nacházejí vzorky, které by rovněž neobstály při porovnání se vzorky, se kterými bylo porovnáváno víno odebrané u stěžovatelky. Argumentace, že se v daných případech jedná o vzorky z hroznů vhodných na výrobu burčáku, nemůže obstát, neboť i v tomto případě musí mít hrozny i víno z nich vyrobené izotopové parametry tuzemského vína, ať byly předmětné hrozny sklizeny

v jakékoli části roku. Dva ze vzorků z interní databáze žalovaného obsahují takové hodnoty izotopu kyslíku, že rovněž (stejně jako víno odebrané u stěžovatelky) nemohou být hodnoceny jako vzorky původem z České republiky. To jen potvrzuje, že interní databáze žalovaného je nereprezentativní a neměla být použita pro srovnání s odebranými vzorky vína stěžovatelky.

[20] Stěžovatelka nesouhlasí s názorem žalovaného a krajského soudu, že je na místě do srovnávacích databází zařazovat vzorky z hroznů ze zavlažovaných vinic jen v suchých a teplých letech, kdy se dá očekávat, že vlivem závlahy bude izotopové složení hroznů nižší, přičemž v roce 2017 toho nebylo třeba, jelikož byl srážkově průměrný, a vliv závlahy byl proto minimální. Podle stěžovatelky byl totiž rok 2017 v předmětné oblasti pěstování hroznů druhým nejsušším od roku 1961 a byl sušší i než rok 2018. Vliv závlahy na izotopové složení zdejších hroznů byl tudíž značný. Navíc závlaha má podstatný vliv na hrozny z oblasti Sedlece u Mikulova i při dostatečných srážkách. Dlouhodobá závlaha ve spojení s místní půdou totiž ovlivnila kořenový systém zdejší vinné révy tak, že jejím primárním zdrojem vody se stala právě závlaha, která tak vždy zásadně ovlivňuje izotopové složení místních hroznů. Až sekundárním zdrojem vody je pak pro zdejší révu srážková voda a podzemní voda, které obsahují méně těžkých izotopů než na závlahu užívaná voda z řeky Dyje. Tyto dva sekundární zdroje vody přitom izotopové složení místních hroznů oproti hroznům z jiných vinic zásadněji neovlivňují.

[21] Stěžovatelka také nesouhlasí se závěrem, že vyšší množství přijímané vody vede vždy ke snížení izotopových hodnot v hroznech. Vinná réva se totiž chová jinak v prostředí s pravidelným a dostatečným příjmem vody (ze závlahy) a jinak se chová v prostředí, kde se vlivem vznikajícího nedostatku vody (ze srážek) dostává do stresu. Vinice ZD Sedlec jsou zavlažovány speciálním systémem, který dodává vodu révě téměř nepřetržitě. Jedná se o jinou technologii, než ze které vychází závěry žalovaného o vlivu zavlažování. Krajský soud proto měl zohlednit vliv zavlažování na izotopové hodnoty vína z vinic ZD Sedlec. Konkrétně měl zohlednit, že voda na zavlažování předmětných vinic je čerpána z čerpací stanice v obci Bulhary na dolním toku řeky Dyje vycházející z vodní nádrže Nové Mlýny. Vlivem rozlehlosti a mělkosti se 30 % příchozí vody v této nádrži odpaří, což zvyšuje koncentraci těžkých izotopů kyslíku a vodíku v odchozí vodě, tj. v řece Dyji. Navíc řeka Jihlava, která přivádí vodu do vodní nádrže Nové Mlýny, je sama neobvykle bohatá na těžké izotopy, jelikož slouží k chlazení věží Jaderné elektrárny Dukovany. Voda použitá na zavlažování révy na vinicích ZD Sedlec má tedy jedinečné vlastnosti a její vliv na izotopové složení hroznů, který byl obzvláště v suchém roce 2017 podstatný, musí být zohledněn. Přitom izotopové složení hroznů z roku 2017 použitých na výrobu odebraného vína nelze srovnávat s hrozny z téže vinice za jiné roky ani s hrozny z téhož roku sklizených na jiných vinicích zavlažovaných vodou z řeky Dyje, a to z důvodu rozdílného počasí, intenzity zavlažování a půdních podmínek.

[22] Z uvedených důvodů stěžovatelka navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil nadepsaný rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[23] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že napadený rozsudek je v souladu s právními předpisy a netrpí žádnou vadou.

pokračování

[24] Žalovaný v úvodu připomněl, že odebrané vzorky vína stěžovatelky byly podrobeny podle akreditované metody SZPI 4911 sloužící k ověření deklarovaného původu kontrolovaného vína nejprve izotopovému rozboru. Následně byly zjištěné hodnoty izotopových poměrů vodíku, uhlíku a kyslíku porovnány se všemi dvaceti vzorky odebranými za Českou republiku pro evropskou databanku za rok 2017, jež byla tvořena podle tehdy platného NK č. 555/2008. Poté ještě žalovaný porovnal odebrané vzorky vína s vybranými vzorky ze své interní databáze pro rok 2017. Z výsledků získaných v souladu s příslušnou metodou vyplynulo, že odebrané víno nemohlo být vzhledem k vysokému obsahu rozhodných izotopů vyrobeno z hroznů, jež pocházely z vinařské oblasti Morava, a to s pravděpodobností vyšší než 97,5 %. Příslušnou metodu žalovaný využívá více než deset let, přičemž během této doby díky ní odhalil desítky případů falšování geografického původu vína za účelem ekonomického zvýhodnění.

[25] Argumentace stěžovatelky je podle žalovaného založená na domněnkách, spekulacích a neověřených či neověřitelných teoriích, které zpochybňují současný stupeň vědeckého poznání v dané oblasti. Žalovaný je na rozdíl od stěžovatelky toho názoru, že vyšší příjem vody vždy snižuje hodnoty izotopů v hroznech, přičemž není podstatné, zda tato přijímaná voda pochází ze srážek či závlahy. Příjem vody ze závlah přitom snižuje izotopové složení hroznů ještě více než srážková voda. Tento názor je podle žalovaného jasně v souladu s vědeckým poznáním, přesto stěžovatelka tvrdí opak.

[26] Žalovaný dále uvedl, že již v řízení před krajským soudem prokázal, že srážková voda v roce 2017 obsahovala mnohem vyšší hodnoty izotopu kyslíku (-4,62 ‰), než voda užitá k zavlažování vinic v ZD Sedlec (-7,5 ‰). Také prokázal, že právě srážková voda spadá v období pár týdnů před sklizní má zásadní vliv na izotopové složení hroznů, a to především hodnotu izotopu kyslíku. Hrozny na výrobu testovaného vína měly být sklizeny na přelomu měsíce září a října 2017, přičemž ze zavlažovaných vinic ZD Sedlec měly pocházet pouze částečně, tj. z 38 %. V měsíci září 2017 spadlo v dané oblasti nadprůměrné množství srážek (154 % meziročního průměru pro měsíc září), které musely zcela přepsat dosavadní izotopové hodnoty hroznů tak, že hrozny ze zavlažovaných i nezavlažovaných vinic měly srovnatelné izotopové hodnoty. Proto ani nebylo nutné, aby se krajský soud více zabýval tvrzeními stěžovatelky ohledně specifčnosti zavlažování vodou z řeky Dyje, jelikož to s ohledem na dané skutečnosti nemohlo zapříčinit zjištěné izotopové složení vína. Podzemní voda sice obecně obsahuje nižší hodnoty rozhodných izotopů oproti závlahové vodě, avšak tuto réva zpravidla přijímá vzhledem k její hloubce velice omezeně, a proto nemá na izotopové složení hroznů podstatný vliv.

[27] Žalovaný dále nesouhlasí s námitkou stěžovatelky, že neměl ve své databázi z roku 2017 žádné vzorky pocházející ze zavlažovaných vinic, a proto není tato srovnávací databáze reprezentativní. I v tomto případě bylo již před krajským soudem potvrzeno, že takovými vzorky žalovaný rovněž disponuje. Stejně jako vzorky odebrané u stěžovatelky je podrobil příslušnému ověřovacímu procesu, přičemž tyto vyšly z hlediska geografického původu jako vyhovující. Nelze tudíž tvrdit, že databáze žalovaného obsahuje nedostatek reprezentativních vzorků. Navýšení srovnávací databáze o vzorky pocházející ze zavlažovaných vinic by jistě nevedlo k rozšíření rozptylu izotopových hodnot takovým způsobem, aby bylo víno odebrané u stěžovatelky hodnoceno z hlediska geografického původu jako vyhovující.

[28] Žalovaný dále připomněl, že vzorky z hroznů z nezavlažovaných vinic, které odebral pro evropskou databanku pro rok 2017, porovnal (vedle vzorků ze zavlažovaných vinic ze své interní databáze pro rok 2017) také s vínem (odebraným v tržní síti), jež bylo vyrobeno podle deklarace výrobce ZD Sedlec z hroznů sklizených na totožných vinicích v roce 2017, kde měly být sklizeny hrozny pro výrobu vína odebraného u stěžovatelky. I toto víno při porovnání se vzorky pro evropskou databanku bylo vyhodnoceno z hlediska geografického původu jako vyhovující. Žalovaný provedl také porovnání vzorků odebraných pro evropskou databanku za roky 2012, 2013, 2014, 2015, 2018 a 2020 s úředně odebranými vzorky vín, jež byly vyrobeny v příslušných letech z hroznů pocházejících ze zavlažovaných i nezavlažovaných vinic ZD Sedlec, přičemž i ve všech těchto případech byla porovnávaná vína vyhodnocena jako vyhovující. Ze statistického pohledu je tedy podle žalovaného zřejmé, že zahrnutí více vzorků ze zavlažovaných vinic do databáze nijak nezvyšuje její reprezentativnost, jelikož tyto vzorky neobsahují nikterak výjimečné izotopové hodnoty, a nezpůsobily by tedy žádné zásadní rozšíření izotopového rozptylu, který bývá stanoven na základě izotopových hodnot obsažených ve vzorcích z nezavlažovaných vinic.

[29] Žalovaný rovněž uvedl, že pomocí předmětného izotopového rozboru a srovnání lze ověřit, zda testované víno pochází z deklarované oblasti, avšak nelze na základě něj v případě zjištění falešného původu přesně určit, z jaké konkrétní oblasti toto víno skutečně pochází. Není proto na místě požadovat po žalovaném, aby přesně určil původ vína odebraného u stěžovatelky, jelikož toto ani není jeho úlohou. Zásadní je, že bylo příslušnou metodou dostatečně prokázáno, že hrozny použité na výrobu odebraného vína pochází z výrazně sušší a teplejší oblasti, než je vinařská oblast Morava.

[30] Žalovaný ze své úřední činnosti ví, že stěžovatelka do Česka dováží velké objemy baleného vína ze zahraničí. K namítané oznamovací povinnosti stanovené v § 14a ZVV, jež se vztahuje mimo jiné na dovoz hroznů ze zahraničí, žalovaný pokazuje na to, že dané ustanovení je účinné teprve od 1. 4. 2017. Do té doby příjemci dovezeného vína předmětnou oznamovací povinnost neměli. Tato povinnost se mimo to nevztahuje na nákup zahraničních hroznů v rámci Česka. Existence předmětného ustanovení obecně ani nemůže zaručit pravost deklarovaného původu testovaného vína.

[31] Žalovaný také nesouhlasí s tvrzením, že krajský soud nesprávně neprovedl důkazní návrhy uplatněné stěžovatelkou v podobě faktur, výkupních lístků a svědeckých výpovědí. Krajský soud se ve svém rozsudku s těmito důkazními návrhy řádně vypořádal, když uvedl, že tímto nelze prokázat, že odebrané víno bylo vyrobeno z hroznů sklizených ve vinařské oblasti Morava. Skutečnost, že žalobkyně koupila od ZD Sedlec hrozny podle zmíněných dokladů, nebyla mezi účastníky sporná.

[32] Žalovaný se ztotožňuje s názorem krajského soudu, že pravidla stanovená v NK č. 555/2008 se nevztahují na vlastní interní databáze tvořené správními orgány jednotlivých členských států. Stěžovatelkou zmiňovaný čl. 91 se týká vzorků, které dotčený správní orgán odebírá pro evropskou databanku. V případě Česka se konkrétně jedná o dvacet vzorků z vinných hroznů, přičemž dalších čtyřicet až padesát odebírá

pokračování

žalovaný pro vytvoření své vlastní interní databáze podle svého interního metodického pokynu.

[33] K námitce, že v interní databázi má žalovaný vzorky, které by také v porovnání se vzorky, se kterými bylo porovnáváno víno odebrané u stěžovatelky, neobstály, žalovaný uvedl, že tyto vzorky se týkají hroznů, jež byly sklizeny na samém začátku a konci období sklizně. Hrozny sklizené na začátku období sklizně se přitom zpravidla používají na výrobu burčáků. Tyto vzorky vybočují z daného izotopového rozmezí právě z důvodu rozdílného času sklizně, a nikoli z důvodu odlišného původu. Pokud by žalovaný chtěl tyto vzorky testovat z hlediska geografického původu, tak by je nemohl porovnávat se vzorky (a jimi nastaveným rozmezím izotopových hodnot), jež byly použity pro porovnání s vínem odebraným u stěžovatelky, jelikož takové testování by bylo nevypovídající. Obdobný čas sklizně porovnávaných vín je pro ověření deklarovaného původu zcela zásadní. Naproti tomu drobné odlišnosti v teplotách nebo srážkách na různých místech vinařské oblasti Morava zásadní rozdíly v izotopových hodnotách hroznů nezpůsobují.

[34] Žalovaný dále nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že rok 2017 byl v dané oblasti sušší než rok 2018. Opakuje, že z podkladů Českého hydrometeorologického ústavu vyplývá, že v roce 2017 napadlo v dané oblasti více srážek, přičemž v měsíci září 2017 napadlo vysoce nadprůměrné množství srážek. Právě velké množství přijaté srážkové vody podle všech poznatků způsobilo, že došlo k přepsání izotopových hodnot v hroznech tak, že obdobné izotopové složení obsahovaly hrozny sklizené na přelomu měsíce září a října 2017 v dané oblasti jak na zavlažovaných, tak i nezavlažovaných vinicích. Tomuto jevu však víno odebrané u stěžovatelky pro nadměrně vysoké hodnoty izotopů neodpovídalo. Pokud by pak rok 2018 byl skutečně sušší než rok 2017, jak tvrdí stěžovatelka, byly by izotopové hodnoty u vín pocházejících ze zavlažovaných vinic ještě nižší oproti vínům pocházejícím z nezavlažovaných vinic, než je tomu ve srážkově průměrných letech. Naměřené vysoké izotopové hodnoty ve víně odebraném u stěžovatelky však ani tomuto neodpovídaly. Tvrzení o specifičnosti vín z vinic ZD Sedlec kvůli zavlažování vodou z řeky Dyje přitom žalovaný kategoricky odmítá.

[35] Žalovaný naopak obecně souhlasí s tvrzením stěžovatelky, že réva s pravidelným příjmem vody se chová jinak než réva s nepravidelným příjmem vody, u které se mohou projevovat stresové podmínky. Réva vystavená nepravidelnému příjmu vody však dokáže lépe uzavírat své póry, kterými z ní uniká voda. To způsobuje, že réva ztrácí přijatou vodu pomaleji a že mnohem účinněji koncentruje těžší izotopy kyslíku než zavlažovaná réva. To jen potvrzuje skutečnost, že hrozny ze zavlažovaných vinic obsahují nižší izotopové hodnoty.

[36] K tvrzení stěžovatelky, že ZD Sedlec na svých vinicích využívá pro zavlažování speciální technologii, která dodává vodu révě téměř nepřetržitě, žalovaný uvedl, že toto tvrzení popírá hlavní argumentaci stěžovatelky. Jak totiž žalovaný mnohokrát uvedl a prokázal, tak příjem vody ze závlah i ze srážek vždy snižuje hodnoty izotopů v hroznech. Pokud tedy byla réva dodávána voda nepřetržitě, musely by hrozny a víno z nich vyrobené obsahovat nízké izotopové hodnoty. Ve víně odebraném u stěžovatelky však byly naměřeny nestandardně vysoké izotopové hodnoty.

[37] Žalovaný také uvedl, že v reakci na tvrzení stěžovatelky ohledně změny kořenového systému na vinicích v ZD Sedlec v důsledku dlouhodobé závlahy provedl proces ověření geografického původu u vína vypěstovaného z hroznů sklizených na zdejší vinici, jež je zavlažována od roku 2012, a měly by se tudíž v tomto případě stěžovatelkou tvrzené změny na izotopovém složení vína projevit. Naměřené hodnoty však nijak nenasvědčují pravdivosti stěžovatelčina tvrzení a naopak jsou zcela v souladu s odbornou literaturou a vědeckým názorem, ze kterého od počátku žalovaný vychází. Uvedené tedy podporuje závěr žalovaného, že víno odebrané u stěžovatelky pochází z hroznů, jež dozrávaly v prostředí s deficitem vody.

[38] S ohledem na uvedené skutečnosti žalovaný navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl.

[39] V podané replice stěžovatelka převážně zopakovala argumenty, které uvedla již v kasační stížnosti. K argumentu ohledně nereprezentativnosti vzorků určených pro evropskou databanku za rok 2017 doplnila, že do tohoto výběru měly být začleněny i vzorky pocházející ze zavlažovaných vinic. Počítá s tím i NK č. 555/2008, které ve své příloze XVIII požaduje u odebíraných vzorků hroznů uvádět datum posledního zavlažování. To, že předmětný výběr neobsahoval žádné vzorky z hroznů pocházejících ze zavlažované vinice, nemůže jít k tíži stěžovatelky, která z takových hroznů víno vyrábí. Navíc evropská databanka je tvořena každý rok, neboť každý rok jsou specifické klimatické podmínky, přičemž nelze výsledky srovnání vzorků provedené v určitém roce interpretovat pro účely srovnání vzorků provedené v jiném roce, jak činil žalovaný.

[40] K tvrzení ohledně nereprezentativnosti interní databáze žalovaného stěžovatelka doplnila, že již z preambule NK č. 555/2008 vyplývá, že se stanovenými pravidly mají státní orgány členských států řídit i při vytváření svých interních databází. Nadto ani interní databáze neobsahovala potřebné reprezentativní vzorky. Žalovaný sice zmiňuje dva vzorky pocházející ze zavlažovaných vinic, které nechal obdobně jako vzorky odebrané u stěžovatelky projít ověřovacím procesem, kdy byly vyhodnoceny z hlediska geografického původu jako vyhovující, avšak na základě tohoto nelze dovodit potřebnou reprezentativnost databáze ani vyloučit tvrzený vliv závlahy na izotopové složení vína z vinic ZD Sedlec. Zmíněné dva vzorky totiž pocházejí z naprosto odlišných vinic (Horní Dunajovice a Vrbovec), než víno odebrané u stěžovatelky. Pokud by závlaha neměla žádný vliv na hodnoty izotopů v hroznech, tak by NK č. 555/2008 nepožadovala zaznamenání informace o tom, zda pochází odebrané hrozny ze zavlažované vinice a kdy naposled byly zavlažovány. Z interní databáze žalovaného proto nelze při ověřování geografického původu vína vůbec vycházet.

[41] Stěžovatelka také nesouhlasí s názorem žalovaného, že vinná réva obecně přijímá podzemní vodu pouze minimálně. Podle stěžovatelky réva zejména na nezavlažovaných vinicích podzemní vodu přijímá, což má vliv na její izotopové složení.

[42] Žalovaný ve vyjádření k replice stručně shrnul své již dříve zmíněné argumenty a uvedl, že z jeho strany bylo dostatečně prokázáno, že víno odebrané u stěžovatelky nepochází z deklarované oblasti.

pokračování

[43] V dalším svém vyjádření stěžovatelka pouze zopakovala své dříve vznesené argumenty.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[44] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatelka uplatnila v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[45] Nejvyšší správní soud na úvod pro přehlednost shrnuje, že stěžovatelka nijak nezpochybňuje průběh kontroly provedené v její provozovně ani způsob odebrání vzorků vína. Také nerozporuje skutečnost, že žalovaný za účelem kontroly deklarovaného geografického původu vína využil akreditovanou metodu SZPI 4911, jež je k tomuto účelu určena. Konečně stěžovatelka nerozporuje ani výše izotopových hodnot, které byly při laboratorním rozboru ve vzorcích naměřeny (např. izotopový poměr kyslíku 2,79 ‰), a také to, že naměřené hodnoty nestandardně přesahovaly rozmezí hodnot stanovené vzorky z databázi žalovaného (pohybující se v minusových hodnotách ‰ pro izotopový poměr kyslíku).

[46] Stěžovatelka ve své kasační argumentaci vytýká krajskému soudu především nezohlednění důsledků zavlažování vodou z řeky Dyje, jež je aplikováno speciální technikou na vinice ZD Sedlec, kde se nacházejí révy se zvláštním způsobem příjmu vody s ohledem na zdejší specifické půdní podmínky. To vše podle stěžovatelky ve výsledku zapříčinilo, že v odebraném víně byly naměřeny nestandardně vysoké izotopové hodnoty. Nejvyšší správní soud shledal, že použitá argumentace je obdobná s tou, již stěžovatelka použila již v řízení o žalobě. Úlohou kasačního přezkumu není opakovat již jednou vyřčené, přičemž krajský soud ve svém rozsudku detailně popsal, co vše ho vedlo k názoru, že v žádném případě nemohly být v důsledku závlahy vodou z řeky Dyje u odebraného vína naměřeny tak vysoké izotopové hodnoty. V podrobnostech Nejvyšší správní soud odkazuje na odstavce 70. - 74. napadeného rozsudku. Nejvyšší správní soud s myšlenkovým pochodem i výsledným názorem krajského soudu souhlasí, jelikož všechny zásadní skutečnosti vyplývající ze spisového materiálu potvrzují teze žalovaného a naopak zásadně odporují tvrzení stěžovatelky, a to i ty, které krajský soud ve svém rozsudku nezmínil.

[47] Krajský soud ve svém rozsudku v části posouzení věci nezmínil, že podle spisového materiálu bylo testované víno s označením Ryzlink rýnský vyrobeno z hroznů ze zavlažovaných vinic ZD Sedlec pouze z 38 %, přičemž ve zbytku byly na jeho výrobu použity hrozny z nezavlažovaných vinic. Dále ze spisového materiálu vyplývá, že kromě předmětného vína odebral žalovaný při kontrolách u stěžovatelky také další vína z roku 2017 s deklarovaným původem vinařská oblast Morava, a to s označením Veltlínské zelené, jež bylo vyrobeno z hroznů ze zavlažovaných vinic ZD Sedlec z 85 %, Tramín červený, jež bylo vyrobeno z hroznů ze zavlažovaných vinic ZD Sedlec z 65 %, a Ryzlink vlašský, jež nebylo vyrobeno z hroznů ze zavlažovaných vinic vůbec, přičemž i tato vína byla po absolvování ověřovacího procesu vyhodnocena jako nevyhovující z hlediska geografického

původu. Nejvyšší správní soud uznává, že nemá pro posuzování izotopového složení vína odbornou způsobilost, nicméně z logiky věci vyplývá, že s ohledem na vyšší podíl obsahu hroznů ze zavlažovaných vinic ZD Sedlec by v případě pravdivosti tvrzení stěžovatelky o specifičnosti vína ze zdejších zavlažovaných vinic mělo platit, že odebraná vína Veltlínské zelené a Tramín červený budou obsahovat vyšší izotopové hodnoty než předmětný Ryzlink rýnský (izotopový poměr kyslíku 2,79 ‰). Zároveň by mělo platit, že ve víně Ryzlink vlašský nebudou zjištěny žádné nestandardní izotopové hodnoty, když z předmětných zavlažovaných vinic vůbec nepochází. Avšak nic z tohoto zjištěno nebylo. V případě vín Veltlínské zelené a Tramín červený byly zjištěny nižší izotopové hodnoty (izotopový poměr kyslíku 1,88 ‰, resp. 2,60 ‰) a naopak víno Ryzlink vlašský obsahovalo ještě vyšší izotopové hodnoty (izotopový poměr kyslíku 3,05 ‰) než předmětný Ryzlink rýnský. I tato skutečnost podle Nejvyššího správního soudu nasvědčuje správnosti závěru krajského soudu, že v případě tvrzení stěžovatelky ohledně specifičnosti vín ze zavlažovaných vinic ZD Sedlec se jedná jen o nepodloženou domněnku. Nejvyšší správní soud proto považuje kasační argumentaci týkající se specifičnosti místních půdních podmínek, specifičnosti techniky zavlažování, specifičnosti vody z řeky Dyje užívané pro zavlažování a specifičnosti způsobu příjmu vody zdejší révou za nedůvodnou. Stejně tak je nepodstatné se dále zabývat tím, zda v dané oblasti spadlo v roce 2017 více nebo méně srážek než v roce 2018.

[48] K námitce nerepresentativnosti srovnávacích databází v důsledku absence vzorků ze zavlažovaných vinic Nejvyšší správní soud uvádí, že se i zde ztotožňuje s krajským soudem, podle kterého žalovaný v řízení řádně prokázal, že jeho databáze jsou dostatečně reprezentativní, a to i pro ověřování vzorků vín pocházejících ze zavlažovaných vinic. Žalovaný za tímto účelem (a také za účelem vyvrácení tvrzení stěžovatelky ohledně vlivu zavlažování vodou z řeky Dyje) provedl řadu srovnání, kdy potvrdil, že zařazování vín ze zavlažovaných vinic do databází nikterak zásadně nerozšiřuje izotopové rozmezí stanovené reprezentativním počtem vín z nezavlažovaných vinic. Příloha XVII NK č. 555/2008 ukládá Česku, aby pro sestavení evropské databanky pro každý rok odebrala dvacet vzorků z tuzemských hroznů. Podle přílohy XVIII (část I. bod 6) má být přitom při odběru hroznů zaznamenáno datum posledního zavlažování, pokud se jedná o zavlažovanou vinici. Z tohoto ustanovení a ani z čl. 88 odst. 5, který na tuto přílohu odkazuje, však nevyplývá, že členský stát musí do srovnávacích databází odebírat hrozny ze zavlažovaných vinic. Nelze proto souhlasit s tvrzením stěžovatelky, že srovnávací databáze jsou kvůli absenci vzorků ze zavlažovaných vinic nerepresentativní.

[49] K tvrzení stěžovatelky, že žalovaný musí v případě zjištění falešného údaje o původu vína uvést, z jaké oblasti skutečně pochází, Nejvyšší správní soud uvádí, že tuto povinnost žalovanému neukládá žádný právní předpis. Není tedy povinností žalovaného při prověřování původu vína toto za výrobce určovat a není to ani úkolem metody SZPI 4911. Touto metodou se Nejvyšší správní soud již při své činnosti zabýval, a to v rozsudku ze dne 18. 1. 2018, č. j. 9 As 59/2017-52, kde uvedl, že „[t]jestem geografického původu nemá být zjištěno, odkud vzorek přesně pochází (z jaké země či oblasti).“ Na uvedeném setrvává Nejvyšší správní soud i nyní, a proto je příslušná kasační námitka nedůvodná.

[50] Podle § 14a odst. 1 ZVV *[p]říjemce nebaleného vína, vinných broznů čerstvých, jiných než stolní brozny, moštu, rektifikovaného mošťového koncentrátu nebo rmutu přepraveného*

pokračování

z jiného členského státu Evropské unie nebo ze třetí země, oznámí bezprostředně po jejich příchodu do prvního místa dodání na území České republiky, nejpozději však do 12 hodin po tomto příchodu, jejich množství a údaje podle odstavce 2 Ústavu prostřednictvím Registru.

[51] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítla, že vůbec nemohla disponovat zahraničními hrozný na výrobu odebraného vína, o čemž by měl mít žalovaný s ohledem na § 14a ZVV povědomí. K tomuto tvrzení navíc stěžovatelka u krajského soudu uplatnila důkazní návrhy, které však krajský soud zamítl. Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že předmětná právní úprava nijak nevylučuje, že stěžovatelka mohla disponovat hrozný ze zahraničí. Jak žalovaný ve svém vyjádření uvedl, předmětné ustanovení je účinné od 1. 4. 2017, přičemž se nevztahuje na nákup zahraničních hroznů v rámci Česka. Stěžovatelka tak mohla bez oznámení dovést hrozný ze zahraničí pro výrobu testovaného vína před uvedeným datem účinnosti nebo je mohla poté nevědomě koupit od obchodníka v České republice. Soud nemůže vyloučit ani možnost, že některý z tuzemských příjemců hroznů ze zahraničí nedodržel pravidlo stanovené v § 14a ZVV a poté vydával dovezené hrozný za tuzemské, což následně vedlo k tomu, že z takových hroznů bylo vyrobeno víno odebrané u stěžovatelky. Ta se tedy k zahraničním hroznům mohla dostat i navzdory předmětnému pravidlu bez vědomí žalovaného. Podle Nejvyššího správního soudu navíc nelze možnost disponovat zahraničními hrozný reálně vyloučit žádným tvrzením a ani důkazním prostředkem. Proto shledal správným postup krajského soudu, který předmětné důkazní návrhy vyhodnotil jako nadbytečné a za daným účelem je zamítl provést. Uvedená kasační argumentace je tedy podle Nejvyššího správního soudu také nedůvodná.

[52] Stěžovatelka dále rozporovala reprezentativnost interní databáze žalovaného pro srovnání s odebraným vínem také s ohledem na to, že tato databáze nebyla vytvořena v souladu s pravidly stanovenými NK č. 555/2008, když žalovaný vzorky pro databázi neodebíral v předepsaném množství nejméně 10 kg hroznů a nezaznamenával do protokolu o odběru hroznů ani povinný údaj o povětrnostních podmínkách před sklizní. Stěžovatelka uvedla, že nesouhlasí s názorem krajského soudu, podle kterého žalovaný předmětné povinnosti neměl, jelikož se zmíněný evropský předpis na interní databáze nevztahuje.

[53] Nejvyšší správní soud při hodnocení této námitky nejprve přistoupil k vyjasnění, zda se vůbec pravidla stanovená v NK č. 555/2008 měla uplatnit i při vytváření interní databáze žalovaného pro rok 2017, tj. nejen při vytváření evropské databanky pro rok 2017 (do které Česko každý rok dodává dvacet vzorků). Krajský soud svůj názor o nepoužití předmětného evropského předpisu na interní databázi nijak podrobněji ve svém rozsudku neodůvodnil, pouze stručně konstatoval daný závěr (odstavec 83.). Žalovaný pak ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se čl. 91 NK č. 555/2008, na nějž se stěžovatelka odvolává, na obstarávání vzorků pro interní databázi nevztahuje, přičemž se vztahuje pouze na odebírání vzorků za členský stát pro evropskou databanku.

[54] Podle Čl. 88 odst. 1 NK č. 555/2008 (kapitola III) *[členské státy zajistí odběr, ošetření a zpracování vzorků čerstvých hroznů na víno pro založení databanky analytických hodnot v souladu s pokyny uvedenými v příloze XVI.*

[55] Podle Čl. 91 NK č. 555/2008 (kapitola III) *[členské státy zajistí, aby byly výsledky izotopového rozboru v jejich vlastních databankách získávány rozbořem vzorků odebraných a zpracovaných v souladu s ustanoveními této kapitoly.*

[56] Nejvyšší správní soud nemůže s názorem krajského soudu a žalovaného souhlasit, jelikož shledal, že již čl. 88 odst. 1 NK č. 555/2008 jasně ukládá členským státům, aby vzorky pro evropskou databanku obstarávala podle pokynů stanovených v příloze XVI. Nemělo by proto žádný smysl dané pravidlo duplicitně zakotvit i v čl. 91. Ten se proto podle logického výkladu Nejvyššího správního soudu musí vztahovat na vlastní databanku tvořenou členským státem, přičemž v případě České republiky ji tvoří žalovaný, který ji označuje jako interní databázi. Jelikož vlastní databáze, resp. vzorky z ní se rovněž používají při metodě SZPI 4911 k ověření deklarovaného původu vína, je opodstatněné, že předmětný evropský předpis požaduje obě databáze tvořit ze vzorků získaných totožným způsobem. Z uvedeného závěru ve spojení s obsahem příloh XVI a XVIII NK č. 555/2008 vyplývá, že žalovaný měl při tvoření interní databáze pro rok 2017 odebírat vzorky o hmotnosti 10 kg hroznů a zaznamenávat údaje o povětrnostních podmínkách před sklizní, resp. údaje o srážkách v deseti dnech před sklizní.

[57] Co se týká namítané nereprezentativnosti srovnání s interní databází pro rok 2017, k tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že i přes výše uvedené předmětnou námitku důvodnou neshledal, a to z následujících důvodů. V první řadě protokol ze dne 3. 10. 2018, č. P991-71343/18, jenž zachycuje, že žalovaný odebral pro svou interní databázi vzorek pouze o hmotnosti 5 kg hroznů a že zaznamenal údaje o srážkách pouze v předcházejícím dni, se zcela zřejmě s ohledem na datum odběru netýká interní databáze sestavené pro rok 2017, ale 2018, se kterou testované víno srovnáváno nebylo. Spisový materiál tedy neobsahuje žádný přímý důkaz o nedodržování povinností žalovaným při vytváření interní databáze pro rok 2017, která je v nyní řešeném případě relevantní.

[58] Dále, i když se dá podle Nejvyššího správního soudu s ohledem na příslušnou argumentaci žalovaného předpokládat, že nedodržoval všechna stanovená pravidla i v jiných letech, nelze na základě toho dovodit, jak naznačuje stěžovatelka, že interní databáze pro rok 2017 byla pro srovnání s odebraným vínem nepoužitelná. Jak bylo v průběhu tohoto případu srozumitelně vysvětleno, žalovaný s vybranými vzorky z interní databáze pracuje až v druhé fázi procesu ověřování deklarovaného původu podle příslušné metody, a to za účelem potvrzení zjištění získaných při porovnání testovaného vína v první fázi se vzorky pro evropskou databanku, aby ještě zvýšil pravděpodobnost správnosti konečného výsledku. V případě vína stěžovatelky se nejednalo o hraniční případ, kdy by se testované víno odchylovalo pouze nepatrně od stanoveného izotopového rozmezí, nýbrž se odchylovalo naprosto zásadním způsobem, přičemž všechna další srovnání, která v souvislosti s tímto případem žalovaný provedl, stanovenému izotopovému rozmezí odpovídala. S ohledem na tuto skutečnost a na obsah celého případu je proto Nejvyšší správní soud přesvědčen, že žalovaný na základě provedeného procesu ověření deklarovaného původu testovaného vína dospěl ke správnému výsledku, tj. že deklarovaný původ vína neodpovídá skutečnosti.

[59] Ke kasační námitce týkající se skutečnosti, že v interní databázi žalovaného se nacházejí vzorky, které by rovněž neobstály z hlediska deklarovaného geografického

pokračování

původu při porovnání se vzorky, se kterými bylo porovnáváno víno odebrané u stěžovatelky, pak Nejvyšší správní soud uvádí následující. Uvedenou námitku stěžovatelka vznesla již před krajským soudem, který se s ní řádně vypořádal v odstavci 82 napadeného rozsudku, přičemž v kasační argumentaci ji žádným zásadním způsobem nerozvíjí. Nejvyšší správní soud shledal, že žalovaný v průběhu sporu přesvědčivě vysvětlil, proč jeho interní databáze předmětné vzorky vín obsahuje i proč tyto vzorky nepoužil pro ověření geografického původu vína odebraného u stěžovatelky. Podle všeho bylo účelem předmětné námítky rovněž zpochybnit reprezentativnost srovnání s interní databází žalovaného, avšak k tomu podle Nejvyššího správního soudu nedošlo, a proto je i tato námitka nedůvodná.

[60] Lze tedy shrnout, že krajský soud posoudil věc až na jeden zmíněný aspekt správně, přičemž nebyl shledán důvod pro zrušení jeho rozsudku. Nejvyšší správní soud totiž vyhodnotil důvody zamítnutí podané žaloby obстоjnými a zároveň shledal uplatněné kasační námitky nedůvodnými. Postačí tedy odůvodnění napadeného rozsudku korigovat tímto rozhodnutím.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[61] S ohledem na všechny uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl. Současně podle § 60 odst. 1 věty první a § 120 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatelka v něm neměla úspěch a žalovanému v něm nevznikly žádné náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. března 2023

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu